

સડતાલાની સફર

યાને

રૂઝિનો રડાવો.

રચનાર તથા પ્રસિદ્ધ કરનાર
| માં. કપુરચંદ લવાન મેમણીવાળા.

રાહરો.

આડે તો એવું કર્યું, સુડતાળીની સાલ,
વેચીને પૈસા કરો, ફેણે દીઠી કાલ. ૧

અમદાવાદ

પાનકોરને નાકે બાચીની વાડીમાં
એજો વનોમ્મુલર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
નવુલાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાપી.

સવત ૧૮૪૮—સને ૧૮૯૧.

~~સને ૧૮૪૮—સને ૧૮૯૧.~~

મહતાલ્લની સફર.

દોહરા.

જાવની માંહે આડતો, કરતા મેમણ એક,
બાહણ વેશ કરે સહુ, તણ પોતાની ટેક.
પાપ કરે ને પુન્ય નૈ, દીયે ન કોઇને દામ,
તે જાજે કુખાડીયું, આડે કીધું કામ. ૨

૫૬ ૧ લું.

૬. ક્રિમ સેસે ક્રિજેણી રંગાપો.) એ દેશી.
મણુલ્યો ભાઇરે આડે કીધું કામ એવું,
ડે કીધું કામ એવું,
૭. ચાંનુ છુદી લેણુ રે;
જુલ્યો ભાઇરે આડે કીધું કામ એવું. ટેક
પરથમં ચંદી ચાર પાસે,
ત્રિપારી લીધે હુલાસે.
કમાવા કેરી આસેરે. સુણ. આડે. ૧
ભાવ પ્રમમંગી નેવું,

લીધે માલ કરીં અમ દેવું, :
 લીધે હાથ પડે રત તેડું. મુલ્ય. આડે.
 ભાવનગર વાળા એમ લાંબે,
 પીઠ ઘટે નહી વાલ લાંબે,
 એવું આકરું લાખીયે આંખેરે. મુલ્ય. આ. ૩
 લીધે માલ અગાઝી ધન આપી,
 પીઠ હોયે જણે કેમ માપી,
 હવે ઘટે નહી તે કદાપીરે. મુલ્ય. આડે. ૪
 સહુ લીધે કાલાં ને કપાસ,
 નવ જણે જણે પીઠ લાસ,
 એવા હૈયે ધરીને હુલાસરે. મુલ્ય. આડે. ૫
 કોઈએ રૂઝીની ખરીદ ખુબ માંડી,
 નવ જણે ત્રીસ છોએ ખાંડી,
 પછે હાલી ઠેકાણું છાંડીરે, કુ
 ક્યાંક અગનીયે દગો લીધો,
 થોડો ભાગ નકામો કીધો,
 એણે ભાગ પોતાનો લીધોરે. મુ
 મુલ્ય. રત તણે રંડાપો,
 જણે ખલક બાંધાને માપ્યો,

મુર ઈન્દુ કહે રંગ આપ્યોરે. મુણ.આ. ૮

દોહરો.

ક્યાંયો આયર નિકળ્યો, કીયા જનમનું વેર,
પાપ કીયાંયી પોચીંહી, કાળે કીધો કેર. ૧

પદ ૧ બું.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મુણબ્યો ભાષરે કાળે કર્યો કેર કાળે.

કાળે કર્યો કેર કાળે,

હયો વેપાર બે બહુ બહાસોરે,

મુણબ્યો ભાષરે કાળે કર્યો કેર કાળે. ૨ક.

ધા પૈસા તેને સૌ પેલા,

બેરની દેશે માલ વેલા,

આણતે બેઠ પેલા રે. મુણ. કાળે. ૨

મા માનવી ચરખા ફેરી,

મસ બેઠો હાથ વેરી,

જાવોળો ઘેર સેરી રે. મુણ કાળે. ૨

મણ બધો પીઠ સારી,

રંગ. ૨ કાલો પારણો કેવો સાર.

તેથી ખુબ ખરીદે વેપારી,
 વેસાએ હીમત મઈ હારીરે. સુણ. કાળે. ૩
 જેણે પ્રથમ નીકાલ કરી દીધો,
 તેણે હાંસલ ગાંઠે બાંધી લીધો,
 રહ્યા પાછળ ત્યાં કેર કીધોરે. સુણ. કાળે. ૪
 થયા રાત અધા લોહનારા,
 કરે ઉપાય બહુ બિચારા,
 પછે ચરખા લઈ પરવાસરે. સુણ. કાળે. ૫
 કાલે કાળા બનાવ્યા સહુને,
 દગો દીધો વેપારી બહુને,
 લાવ'ધરેણુ' કેછે વહુનેરે. સુણ. કાળે. ૬
 માગે લેણુદાર વાટે ઘાટે,
 પ્રેરે લાચાર થઈને ઉચાટે,
 તે આખરે રાખવા માટેરે,
 કહેા ખોટો ધંધો રહેા રૂચી,
 કેમ બુધી કરી તેમ કાચી,
 સુર ઈન્દુ કહે વાત સાચીરે,
 દોહરો,
 (જિજ્ઞેસુ) જન્મતને, કરી

સમકાણીની વાતાસમ, કીધી મોઢી-વાત. ૧

પદ ૩૦૦.

રામ ઉપર પ્રમાણે.

સુણુન્યો ભાધરે રૂઠ્યે રાખી રામકાણી.
રૂઠ્યે રાખી રામકાણી,
એતો ખલક બધે ખુબ બાણી રે,
સુણુન્યો ભાધરે રૂઠ્યે રાખી રામકાણી. ૨૬
રૂઠિમાં ધુળી બેળે ખુબ ધોળી,
જેવા કથખૂ કરે કોઈ કોળી,
પછે બેઠા છે ચક્ષુ ચોળીરે સુણ. રૂઠ્યે. ૧
દેક રૂઠિમાં કપાસ લે છાંટે,

ટોચાખૂ જોવાને માટે.

નય કપાસ રૂઠને સારે. સુણ. રૂઠ્યે. ૨

ઝેમણ હવા બેળે ખુબ હાંસે,

લે માંદા મધ્યે હુસારે.

૧ અણુને કુખાણુ ખસેરે. સુણ. રૂઠ્યે. ૩

માં રેતી બેળે કોઈ ચતી,

એવા પ્રેમતી છાતી.

લાગી. ઉદર કેરી કાતી રે. / મુખ. રએ.
 રએ રપ બદલ જે કીધું,
 પ્રળ દમા તણું તો દીધું,
 હરી નુર એવાનું લીધું રે. મુખ. રએ. ૫
 રહેમાં નાંખે ખમ્બુર ને ગોળ,
 તે તીયાંનો પુરવા તોલ.
 પ્રેસવાળા જાણે નહીં ડોળરે. મુખ. રએ. ૬
 રહિને માથે કીધું કામ એવું,
 કાઈ વેરી કરે તહીં તેવું,
 રહિએ કીધું છે જોયા જેવું રે. મુખ. રએ.
 રત ચાલ્યું બંદરની વાટે,
 તેના પૈસા થવાને માટે,
 ખુશી રહિના અણી ખુબ ખરે. ૭
 દોહરો.

આપીસું પૈસા કહી, પવનમાં કીધી રે.
 પાછળથી પસ્તાવીયા, બંદરનાવા કી

ચંદ્ર ચંદ્ર.

રામે ઉપર પ્રમાણે.

હવે ભાવનઅરવાળાં શું બોલે છે

મુણ્ડમે ભાંધરે અંદરવાળા વાત બોલે.

અંદરવાળા વાત બોલે,

મન તણે મરમ તે મોલે રે,

મુણ્ડમે ભાંધરે અંદરવાળા વાત બોલે. ૨૬

રત આવે તમારું રાશી,

તમે કરોને માલ તપાસી,

અભિવેચીએ થઈ હિદાશી રે મુણ્ડ. બં. ૧

જેવા માલે તેવાં છે ભાવ,

નથી અમારે ખોટ વટાવ.

હાલ થયવાનો છે દાવરે. સં. બંદર. ૨

કવાવાળુ છે રત તમારે,

એ રંગબીરી સેં નહારે,

જે માની કહ્યું અમારે રે. મુણ્ડ. બંદર. ૩

છાંટેલો દિસે કપાસ,

તનથી કોને તપાસ,

રે. રે. મિમે થઈ હિદાશરે. મુણ્ડ. બંદર. ૪

રત તમારું થરે છે.

રણે થરે ભાગ એ છે.

જીમ જીવે પોઠાર કરે છેવે. સુણા સુંદર.
 જ્યારે ખરિદ શ્રેયંધ પુરી,
 નવ રહી જીરાવે અધુરી,
 તારે બોલે છે વાલો પુરીરે. સુણા સુંદર. ૬
 પિડ મદી થઈ છે હમણાં,
 નવ અવેળ માગો હાલ વણા,
 પછે જાલી બેઠા છે હમણારે. સુણા સુંદર. ૭
 લખ્યા કાગળ રાખ્યા છે તેવે,
 લેનારા તેને લઈ શેવે,
 સિકારે પોચે માલ તેવેરે. સુણા સુંદર

દોહરો
 સિકારી સસારમાં, પદ તણા જોવા
 મોટા લોકે માંડિયા, હુડીના મીઠા

પદ ૫ સુંદર

રામ ઉપર પ્રભાણે
 સુણા સુંદર લાધરે મોટા તણીમાં
 જેની નજરે કસોટીરે સુણા સુંદર
 મોટા તણી વાત મોટી

દશ વીશ હજાર સીચે ખાંડી,
 જેણે ખરીદ એવી ખુબ માંડી,
 તેને બીક નહીં બેસે રાંડીરે. સુણ. મો. ૧
 મોટા અવળુ કરે કાંઈ એણે,
 નવ લાભ કે ખોટાનું કેણે,
 તેને ભણે હાથે લેણું દેણું રે. સુણ. મો. ૨
 તેણે જોઈ કરે કદી છોટા,
 લીધાસ્તા કેવાય તે ખોટા,
 તેના ઉડે બહુ એમ ગોટારે. સુણ. મો. ૩
 મોટા લાખ બે લાખનું પુકે,
 નવ થાંડા સામું તે થુકે,
 મે દાવ પાતાનો ન ચુકેરે. સુણ. મો. ૪
 ખૂરાં ઉડાડોળ ખોખાં,
 કાઈ કરે નહીં એના ઘોખા,
 તાજ્યે ન સાકર ચોખારે. સુણ. મો. ૫
 ડે ગારયા જઈ વિદેશે,
 માતાબામાં જૈ પેસે,
 એમ ઉપર તે બેસે રે. સુણ. મો. ૬
 જો નહીં રે હાબ્યા,

તે ચગે નહીં રે ચગાવ્યા,
 તેથી ભલા થઈને ભાવ્યારે. સુણ. મો. ૧
 ચીત ચાહે ન કોઈનું બુરં,
 કરે સરવ પ્રકારે પુરં,
 તેનું જોઈ થાવું નહીં સુરંરે. સુણ. મો. ૨
 મોટે વાત માંડી એમ જ્યારે,
 બીના પૈસા વાળા મન તારે,
 હવે પૈસા પામીયે ક્યારે. સુણજ્યો. મોટા. ૬

દોહરો

અધીરા એવા બન્યા, લક્ષિતવાળા લોક
 પાછા પૈશા પામવા, ઉપજ્યો અંતર ૧

૫૮ ૬ ઠું. ૧૩

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

સુણજ્યો ભાઈરે લક્ષિતવાળા એ
 લક્ષિતવાળા એમ લેખે,
 બધી દુનીયાંને ઉજડ દેખેરે,
 સુણજ્યો ભાઈરે લક્ષિતવાળા એ
 લેખે લાવો અમારા નાણા,

અન્ન જલયુ તન્ન છો શાણા,
એમ લીધાં સહુનાં પરમાણુરે. સુણ. લ. ૧
ભરો નાણા વેચીને દાણા,

આવી ગ્રાશમ તરાનો ટાણા,
થાકી બેસારી દેશુ થાણુરે. સુણ. લ. ૨

કેછે ખન્ના દીવાળી સુ રી,
નહી રાખીયે નાણા રૂધા,
બહુ ફેરવશે નહી બુધીરે. સુણ. લ. ૩

ચોખ્ખાં તેણે પુરાં કરી દીધાં,
બીજે બતાવ્યા રસ્તા સીધા,
ઉઠી વેલા ગાટા પંથ લીધારે. સુણ. લ. ૪

૬ ઉપર થાયે પ્રરીયાદી,
માણીક પ્રતીવાદી,

ગુણ હીણા થયા તણ ગાદીરે. સુણ. લ. ૫

એ ખેલ ખરોજ ભજવ્યો,
ધા દેશમાં ડકે બજવ્યો,

રો દેશ પોતાનો તજવ્યોરે. સુ. લ. ૬

૧ પૈશા પુરા નવ પોતા,
છીદ્ર તેના રહી ગોતા,

(૧૨)

તેથી પ્રરી માંડ્યા પ્રીઈ સોતારે સુ. લ
હવે રૂઢિનો વેપાર નવ કરીયે,
નાઈ ઘોઈ આમાંથી ઉગરીયે,
પ્રરી એની વાટે નવ ફરીયે રે. સુણ. લ.

દોહરો.

કેકે દીવાલાં કાઢીઆં, કેકે લોધી રાત;
કેકે વેપાર છોડીઓ, કેવી થઈ ગઈ વાત.

પદ ૭ મું.

રાગ ઉપર પ્રમાણે

સુણજો ભાઈરે હુંડી દેશાવર હાલી
હુંડી દેશાવર હાલી,
તેને હાથ કેમ્યે નવ ઝાલીરે,
સુણજો ભાઈ રે હુંડી દેશાવર હા
રત વાળાની હુંડી ન રાખે,
થયા નીમાણા તે નાણા ખાખે,
નવ કરે ખરીદ વાત લાખેરે. સુ
જય હુંડી લઈ ઘોળખાણે,
તોય રાખે ન નાણાની તાણે,

કે જે દેશુ નાણા શીકરાણેરે. સુણ. હુડી. ૨
 પુરા મુઝાએ પૈશા સાર,
 તેથી થાયે નહી મન ધાર્યું,
 જોવા બદર તેણે વિચાર્યું રે. સુણ. હુડી. ૩
 લખે વોકડાં આજે ચલાવ્યાં,
 એવા કાગળ લેને લખાવ્યા,
 પત્ર લખીને પૈસા મગાવ્યારે. સુણ. હુડી ૪
 નવ પત્ર તણે વીસવાસ,
 હુડીવાળા ફરે છે ઉદાસ;
 જાય એક ખીજ તણી પાસેરે. સુણ હુ. ૫
 સકરાણાનો થયો શીકાર,
 તેથી ધાયલ દીસે દેદાર,
 હી કોઇનો વેવાર રે. સુણ. હુડી. ૬
 જાય બદર પૈસાને માટે,
 સમજાવે આડતીયાને ઘાટે,
 આવે પૈશા લઈ ઉભી વાટેરે. સુણ હુડી. ૭
 હુડી હુસીઆર થૈને વક્ષવે,
 નાચ દયાલ પાછી આવેરે. સુણ. હુડી. ૮
 રે વોકડી નજરે નીહાળી,

તારે હુંડી તણી હીવાલી,
 એવી પેટમાં પેઠી પાળી રે. સુણ હું
 ગયો વચન તણો વીસવાસ,
 તેથી પામે જનો બહુ ત્રાસ,
 એમ થાય છે નાસાનાસ રે. સુણ. હુંડી ૧૮
 નાણા નવ જડેજ નવાણું,
 જુઓ ભાવો આબુ કેવુ ટાણુ,
 કીયાં નુર બધુ એ છુટાણુ રે. સુણ. હુંડી. ૧૧
 દેને શીકરાણે વાત કીધી,
 કરી કબુલ ને હુડી લીધી,
 નકો નાણા ભીડે પાછી દીધી. સુ.

દોહરો.

આતો સરવે આજનો, દેખ્યો સંસ્વ ૩૦,
 હવે વરણુ હેતસુ, ચડયુ જગત ચક્રે.

૫૬ ૮ મું.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

સુણજ્યો ભાધરે ચડયુ જગત ચક્રે
 ચડયુ જગત ચક્રોળે,

એક બીજ તણે હોરે રે,
 સુણજ્યો ભાઈ રે ચડયુ જગત ચકડોળે. ૧
 નાના મોટાનો નાતો ન આવે,
 સૌ વેચાય સરખે ભાવે,
 તેને કાણુ તીયાં સમજવે રે. સુણ. ચ. ૧
 બાપ બેટાની આખરૂ ન રાખે,
 નાણા મોટે પુરી વાત દાખે,
 એવું ભાળી લીધુ આજ આંખેરે. સુ. ચ. ૨
 રાજકોટ ગોંડલ ધોરાજી,
 થાય નાણા ભીડે વાતો ઝાઝી,
 પ્રોળ ભાવનગરની દાઝીરે. સુણ. ચડયુ. ૩
 ભી મોટા કે પંચ ઠરાવો,
 ર ગરીબનો સીયો દાવો,
 જ્યો નોતો વખત કોઈ આવોરે. સુ. ચ. ૪
 શરે સોનું લઈ સાહુકારો,
 તોય નાણા તણોજ ઉધારો,
 તે ઉગરવાનો ન આરોરે. સુણ. ચ. ૫
 જી વીના સુકાય પુલ ઝાડો,
 મેવા દેખાય છે દેદારો,

વાતુ ચૌટે વંચાયછે યારોરે. સુણ.
 લાખવાજાનાં લાખા લેવાણાં,
 ઘણે ઠેકાણે તાળાં દેવાણાં,
 કીયાં સતાઇ પેઠાં નાણાં રે. સુણ. ચ
 જેમ વીટીજીઓ વાયુ વાયે,
 પોચા પાતળાં પરથમ જાએ,
 એમ હાલકડોળ બરે થાયેરે. સુણ. ચ.
 ફોડવાળા કહે કેમ થાસે,
 આતો મુળગી મુડી જાસે,
 રાખો અવેજ આપણી પાસેરે. સુણ
 મન ખીના બહુ બેડવાળા,
 છુટે નાણાં વાળા તણા ગાળા,
 અતિ અધર થયા ઉચાળા રે. સુ
 જે કાં બગી મધ્યે બેસી ફરતા,
 સગ શેવક લૈને વીચરતા,
 હીડે રસ્તો મુકી હવે તરતારે. સુણ.

સમાપ્ત.

